

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 353/2019
18.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Палигорића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 521/17 од 21. 05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 713/18 од 29.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 521/17 од 21.05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 713/18 од 29.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 521/17 од 21.05.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године. На основу члана 78, члана 87. и члана 246. став 7. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета опојне дроге cannabis (индијска конопља) укупне нето масе 61,01 грам. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 31.787,08 динара, као и паушала у износу од 25.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 713/18 од 29.10.2018. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, првостепена пресуда је преиначена тако што је окривљени оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, док је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду одбијена као неоснована а првостепена пресуда је у непреиначеном делу

потврђена. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и паушала о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Палигорић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио по примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепеном пресудом повређен закон из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тиме што је на штету окривљеног прекорачена оптужба. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да је оптужницом Вишег јавног тужиоца у Београду Ктo 23/15 од 08.05.2015. године окривљеном стављено на терет да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, на тај начин што је неовлашћено ради продаје држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, за које кривично дело је оглашен кривим првостепеном пресудом, али да је Апелациони суд у Београду побијаном другостепеном пресудом преиначио првостепену пресуду тако што је изменио чињенични опис дела из диспозитива оптужног акта наводећи у изреци пресуде да је окривљени предметну опојну дрогу неовлашћено држао у мањим количинама за сопствену употребу и огласио га кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1.КЗ. Поступајући на наведени начин, другостепени суд је, према наводима захтева, прекорачио оптужбу јер је суд везан чињеничним описом датим у оптужном акту и нема законско овлашћење да без претходне измене оптужбе од стране тужиоца сам врши такву измену.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднетој односно на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне количине окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају то није учињено, имајући у виду да је радња извршења дела окривљеног – неовлашћено држање опојне дроге марихуана у количини од 61,1 грам, означена у чињеничном опису дела датом у изреци другостепене пресуде била садржана и у диспозитиву оптужног акта, тако да тиме што је другостепени суд у складу са чињеничним стањем утврђеним на основу изведених доказа изменио чињенични опис дела у субјективном односу окривљеног прама радњи извршења наводећи да је окривљени предметну опојну дрогу држао за сопствену употребу, а не у намери продаје зашта је оптужен, прихватајући на тај начин наводе одбране окривљеног, објективни идентитет између оптужбе и пресуде није повређен с обзиром на то да је окривљени оглашен кривим за лакше кривично дело од оног које му је оптужбом било стављено на терет.

Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да је на штету окривљеног коначна оптужба и тиме учињена и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић